

מסורת הש"ס

(א) תוספתא פירק ב.
(ב) תוספתא גרסית פי"ג
ע"ש ותנ"י, (ג) קי"א ל"ג,
(ד) דף ס"א : (ה) תענית כ"ז,
(ו) ז"ל כצברית ושמרת,
(ז) כס"א: שמו, (ח) עין
רש"י, (ט) וי"ט תוספת
מנחם נ"ד ד"ה ר"ש וזו"ש
ר"ש כ"ה ד"ה מ"ט וזו"ש
מנחם כ"ה ד"ה ושלין,

רבינו חננאל

בכרם המון. בתפלה פשיט לן
 דאמרינן (עליו): **לא מוכרין.** לא חיי
 נריך להכיר: מה תפלה בכרם **הורא**
 עיקרה להודאה נתקנה: **בהורא** על
 המאורע בעבור. לבקש רחמים על
 ישראל ועל ירושלים להשיב עבודה
 למקומה לעשות קרנות היום: שני
 ומשיב. משמע של כל בשבות השנה
 ומצי עבדמיהו לזוכרם ולחלקם.
 משאר ימות השנה: **של תענית**
 והיו גזרים תעניות על הגשמים שני
 ותמידי (ושני) בתמ' תענית (דף י'):
 ושל **תעמדות.** כלומר לימים של
 תעמדות שפיו מתענין ארבעה
 תעניות בשבת שני ושלישי ורביעי
 (ומשיב) וענין המאורע ידעו תפלת
 תענית: **ערבית.** לילי כניסתן ואע"פ
 שאוכל ושותה כל הלילה התפלל
 תפלת ערבית מאחר שזכונם היום
 והי נמי אמר רב הונא במסכת
 תענית (דף יא:) יחיד שקבל עליו
 תענית אף על פי שאוכל ושותה כל
 הלילה מתפלל תפלת תענית. ובתנאי
 הגאונים מלאכי ברייתא שנו רבותינו
 פעמים שפסעם שריו תענית ואינו
 מתפלל ופעמים שאינו שריו תענית
 ומתפלל הא כיצד ערך בכניסתה כאן
 ביציאתה כלומר מן תענית אע"פ
 שעתיד לאכול לאחר תפלה מתפלל
 תפלת תענית וזיל מחרתו אף על פי
 שעודנו בתענית כשמתפלל תפלת
 ערבית אינו מתפלל תפלת תענית.
 וסוף דברי הגאונים כתבו אבל אין
 אנו רגילים לומר ערבית ואפילו
 שחרית שמה יאמר לו אונם חזי או
 בולמס אינו יטעוס כלום ונמלא שקרן
 בתפלתו: **אין מוכרין אוכל.** דלא
 דאורייתא מינה: **בכרם המון.** של
 ערבים בכניסתו וכ"ש צליחתו בכרם
 עבר היום: **של חנוכה במוספין.**
 בתפלת מוספין דשנת ור"ח שבחמן
 ימי חנוכה מהו להכיר על הניסים
 בהודאה: **ד' תפלות.** ערבית
 ושחרית ומוסף ומנחה וזימן שחבות
 תפלה זה היום אינה פחותה משאר
 תפלות של יום: **אין ביא דר"ח.**
 הכא נמי הואיל אלמלא ר"ח אין
 מוספין בתוסה לא בעי לאחזרי:
הכא אימיה (בשחרית וערבית)
 ומנחה. כיון שהיום מחוץ גרביע
 תפלות כו כו זו: **המספר** חנניע
במנחה בשבת. מלאכי בתשובה
 הגאונים שהיו רגילים לקרות גביא
 בשבתות במנחה עשרה פסוקים
 וצימי פסוקים גזר גזירה"ל שלא לעשות
 וכוין שמתפללן (סכתלקו): **אין ביא**
במנחה ביום טוב. ואף על גב
 דאימיה שחרית הואיל ומנחה לאו
 מיום יום טוב אחי לא מוכרין:
 ככל

תהרי להלל ולהודאה נקבעו
בזו להזכיר: אינו מזכיר. אינו
הוא כולה מילתא דחטובה
בזכרת הארץ: ואומר מעין

במה מדליקין פרק שני שבת

שמן אטו לא נתן דכלא נתן גמי לא
ו"ג דבחלב מהותא גורין גזירה לגזירה
המותר אטו שמה יתה הא לא חשיב
י יתה לפי שמיני נמשך אחר הפחיתא
באכל הכא חשיב שטתה עליו לית
מן לממר ודאי יתה ומיך ר"י דהכא
לא חשיב גזירה לגזירה דיו"ט ושבת
כי הדדי נינהו כדאמרין בפרק במה
האשה (לקמן דף ס. ושם) גבי סנדל
השוממר וקשה לרשב"א דהכא גורין
דיו"ט אטו שבת ובריש כל הכלים
(לקמן דף קד. ושם) מסקין דלא
גורין ושמה אין להשוות גזרות של
הכלים כדאמרין בפרק שמיני בשבת
לחמץ: **גזירה** ו"א אטו שבת.
וקשה לרשב"א הא דמתן כפ"ג דביצה
דף כ: (שם) מעשה ושאל ר' ערפון
עליה ועל החלה שנטמאת ואמרו לו
אין חסם ממוזם והשתא לרבה
למחיל לא חזרה והא חזיא ליהסך
תחת תבשילו דלא שייך בה למיגזר
דיו"ט אטו שבת כמו בשמן ולפי טעמא
דמין שורפין קדשים ביום טוב ניחא
למחיל דרשון גזרינן חלה בשבת
אטו שמן: ^א

תניא בוותיה דרב חסדא. וואס
משהע חוץ משמן
שיריפה דאין מדליקין בשבת ולא
ביום טוב וזונו דלא כרב חסדא לדברי
מדליקין בשבת וז"ל דר"ק כל אלו
שאימרו אין מדליקין בשבת מדליקין
ביום טוב וכו"ש אותו שמדליקין
בשבת מדליקין ביום טוב חוץ משמן
שיריפה שאף על פי שמדליקין בשבת
אין מדליקין ביום טוב וכו' :

איבעיא להו מהו להוכיח של
הנוכה בברכת המזון.
תימא דהך מילתא הוה ליה לאסוקי
לעיל גבי מילי דתנוכה:

מזהר להזכיר של חנוכה בבחמ"ז.
בתפלה פשיטא ליה דמזכיר
משום דתפלה צבור הוא ואיכא
פרסומי ניסא אבל צנהמ"ז שצבית
ליכא פרסומי ניסא כולי האי:

מזכיר בהודאה. דעל הנסים
הדולה היא ולא תפלה:
בבונה ירושלים. כמו כ"ח
שאוור יעלה ויבא צבונה
רושלים ומשום ליעלה ויבא היא
תפלה ותחזקת קתונה צבונה
רושלים דהיא נמי תפלה ובי"ח
תקונה צבונה שהיא תפלה להשג
תקונה לירושלים: **א** דר"מ א"ן
שלא אסור בעשרית מלאכה בו, וכן
אומר בפ"ג דמילה (דף כד: וס)
כל שיש בו ציטול מלאכה לעם כגון
מענית ליבור וט' כזב קורין שלשה
שאין בו ציטול מלאכה לעם כגון
ראש חודש וחולו של מועד קורין
ד' היינו מנהג צעלמא שאין רגילין
לעשות מלאכה (ט):

דַתְנִי ר' אִישִׁיאִי (בוותיה) ב'. מהבא לא הוי בעי למיפשת לעיל דלוי מזכיר מנחה בברכת המזון דלכא למידחי דדוקא נקט מעניות ומעמדות אבל מנחה ופירש קף על פי שזין בהן קרנן מוסף תריך להוכיח משום פסיומי ניפא ואיפסא לכתא למיפשת דילתנא נקט מעניות ומעמדות משום תפלת מוסף וזכור אף בחטותיו ופירש א"ל לא אמר תפלתא א"ל מחזירין רובין כדתינא כדאידא בתוספתא דברכות (פד"ה) ופירש: **תַעֲנִיתִי** ומעבודות יעריב: שחרית ובמנחה ב'. מה שפי' הגאונים שזין אזי רעיון לאומות ערבות ואפילו שחרית שמה יארע לו או צולמוס ונמאא שקרן תפלתו ומה שש"ס תפלתא שחרית היינו לפי שא"ל שלא יתענה אחד מהם וקשה לר"י שן היאך ליה אדם מעניות ופירש הלא ימאא שקרן תפלתו קודם תפלת הגאונים ועליל (פ"ק דף ג.) דאמר ליוזר מר וליפסע האל כנר תפלת מעניות: **אֵלֶּיךָ** דאמר דרבי דאמר ב' חזקתא דאמר ר' חזקיה מנחל מצינתיא אימרת:

שאלה שבת אין נביא במנחה. וקשה לר"י דתן בפרק שלישי דמגילה (דף כה. וס' ט"ז) בשני ובחמישי ובשבת במנחה קורין שלשה ואין מפטירין בנביא ומירין ר"ת דנביא דהכא היינו כתובים שהיו מפטירין בכתובים בשבת במנחה כדאמר בפרק כל כתבי (לקמן דף קטז:) בנהרדשא פסקי סידרא בכתובים במנחתא דשבתא ובמגילה איירי בנביא ממש: וליה

10

עין משפט
נר מצוה

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones